

VII
ONE
ATC

8

X, 28.

3, 534

Contenta.

1. Zachar. Königsmul de Successione ab intestato.
2. Friedr. Philippi de Successione ab intestato ex Statuto Gorticensi.
3. Christoph. Donndorff de Successione ab intestato secundum Statuta Dresdensia.
4. H. F. S. S. Delineatio Successionis inter virum et uxorem.
5. August. Friedr. Schott Specimen Institutionum juris Saxonici ex doctrina de Successione ab intestato.
6. Gysd. primae Lineae juris Saxonici Electoralis de legitima conjugum Successione.
7. Christian Gottlieb Honnemel Capita juris controversi ex doctrina Successionis ab intestato Saxonicae.
8. Christian Friedrich Dörffl die Unyläßigkeit der Mantelkinder zur Erbfolge.

X

[Faint, illegible handwritten text in a cursive script, possibly Latin or German, covering the upper half of the page.]

No. VIII

IN NOMINE DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI,
Filii Dei unigeniti, quem tanquam verum Deum nostrum colamus
per omnia l. 6. in pr. C. de sum. Trinit.

DISSERTATIO

De

SUCCESSIONE

AB INTESTATO CI-

VILI ET SAXONICA,

Quam

Authoritate & Consensione Magnifici & Nobilissimi in hac LL.
nutrice Salana Jctorum Collegij

Sub Tutamine & Moderamine

Viri Nobilissimi, Amplissimi & Consultissimi

DN. ZACHARIÆ Prüschencken / JCTI

Eximii, P.P. Celeberrimi, p.t. Decani Spectatilis-

fimi, Curiaë Provincialis & Scabinatûs Assessoris & Consilia-

rii Saxonicæ Gravissimi, Patroni, Promotoris & Præceptoris mei

omni observantiâ per ætatem studiosè colendi,

IN AUDITORIO JCTORUM

Ad diem Septembr.

Horis matutinis solitis

Publico Eruditorum Examine subijcio

JOHANNES Freiesleben / Altenbur-
gô-Misnicus.

J E N Æ

Imprimebat Johan-Christoph Weidner.

Anno M. DC. XXXVII.

No. VIII.

PRÆLOQUIUM.

Materiam de Successionibus ab Intestato non tantum frequentissimam, sed etiam utilissimam esse, omnibus patet, neminemque latet, nisi eum, cui plane nulla cum Bartolo & Baldo intercedit amicitia. Quapropter me de punctulo fabæ vel re inani acturum non putavi, si illam, pro ingenii mei viribus tractandam in me susciperem.

Adsta nunc coeptis, ô Deus Alme, meis.

THESIS I.

Ordine methodi consideranda venient vocabuli *Homonymia*, *Definitio Nominalis & Realis*, & *Divisio*.

II.

Quoad *Homonymiam*, multifariam vocabulum *Successionis* usurpatur: Integrum enim prosperum, interdum adversum denotat eventum. Ita *Plautus in Persa*:

Si quam rem accures sobriè aut frugaliter,
Solet illa rectè sub manus succedere.

Et *Terentius in Andria*: Hæc non successit, alia aggrediemur viâ. Quandoq; successionem personarum, quando nim. priori personâ remotâ, in locum ejus alia substituitur, significat. Sic *Cæsar*: Integri & recentes defatigatis succedunt. Et *Ovidius*:

Successore novo tollitur omnis amans.

Nonnunquam succedere ad solas res pertinet, de qua significa-

▲ 2

ti-

tione, ut & de aliis, videri potest *Forster. in tr. de success. ab intest. lib. 1. cap. 1. per tot.* Nos vocabulum hocce ad nostrum propositum accommodantes, sumimus pro Jure Succedendi in hereditate, vel pro ejusdem acquisitione, *Forster. d. tr. c. 1. in fin.*

III.

Est igitur successio ab intestato acquisitio hereditatis, quæ à sola lege sine ullo hominis facto nobis defertur. *Dn. Ludweil. Diss. ad Inst. 10. th. 1.*

IV.

Intestatus quis decedit 4. potissimum modis: 1. Si testamentum planè nullum fecit. *pr. Inst. de hered. qua ab intest. defer. l. 1. ff. de suis & legit.* 2. Si testamentum quidem fecit, sed non jure, i. e. non solemniter, *d. pr.* 3. Si jure quidem fecit, sed ex post facto ruptum irritumve factum est *tot. tit. Inst. quibus mod. testam. infirm.* 4. Denique, si testamentum illius ab herede desertum est. *d. pr. & l. 64. ff. de V. S.*

V.

Si Pupillus, vel Prodigus, vel Furiosus, vel Filiusfam. carens peculio castrensi & quasi, quibus testamenta condere fas non est. §. 1. *Inst. quib. non est permiff. fac. test. l. 5. 19. & 28. ff. qui testam. fac. poss.* decedant; quæritur, An etiam intestati decedisse dici queant, imprimis, si illis non sit substitutum? *A. ex l. 2. §. 2. & l. 4. §. 3. ff. qui pet. tut. l. 14. §. fin. ff. ad l. Falcid. l. 27. §. 23. ff. ad SCt. Tertull. & aliis quàm plurimis text. Bachov. ad Tr. vol. 2. Diss. 16. th. 1. lit. A. & Gerhard. Decad. 11. q. 1.* Dissentiunt multi à Forstero *lib. 3. c. 4. n. 2. relati.*

VI.

Generis loco in definitione ponuntur verba: Acquisitio Hereditatis, quæ elegantissimè genuinā generis naturā exprimūt, dùm secundum Porphy. lib. 2. Isagog. prædicari possunt de pluribus specie differētibus, puta, successione ab intestato, successione ex Testamento & Successione ex Fideicomisso universalis, in quæstione quid est. Undè si quæritur, quid sit successio ab intestato? Quid successio ex testamento? Quid Successio ex Fidei-
dei.

deicommissio universalis? aptissime respondetur Acquisitio hereditatis. *Differentia* specifica desumitur 1. à *causa efficiens* quæ est sola Lex l. 1. ff. de petit. hered. & t. t. t. ff. & C. de Legit. hered. 2. *Modo*, qui consistit in eo, quod sine ullo hominis facto nobis deferatur, quo excludantur successiones ex Testamento & Fideicommissio universalis, quæ factum hominis præcisè requirunt.

VII.

Eam dispenso in *Civilem & Saxoniam*. Prius de Civili, post de Saxonica.

VIII.

Civilis, rejecto Jure veteri, ne inventis frugibus glandibus vescamur, ex *Jure Novellarum* defertur vel ratione *Sanguinis* vel ratione aliqua *Civili*. Nov. 118. l. 1. C. unde vir & ux. t. t. C. de bon. vacant. libr. 10. Dn. Arum. exerc. 11, thes. 4. Donell. libr. 9. comm. c. 1.

IX.

Ratione *Sanguinis* defertur 1. *Descendentibus*, qui merito omnibus *Ascendentibus*, & ex latere venientibus, exceptis *Casibus* enumeratis in *Auth. Præterea. C. und. vir & ux. & l. 3. C. de bon. matern.* præponuntur. Nov. 118. c. 1. in pr. *Auth. in successione. C. de suis & legit.* Ratio enim naturalis, qf. lex quædam tacita iis addicit parentum hereditatem eosque ad debitam successione vocat. l. 7. in pr. ff. de bon. damnat. & quicquid parentes, hinc inde per saxa, per ignes currendo, anxie conquirunt, id omne liberis suis ex voto parant. l. 50. §. 2. in fin. ff. de bon. libert. Unde etiam viventibus Parentibus bonorum quodammodo *Domini* existimantur. §. 2. *Inst. de hered. qual. & differ. l. 11. ff. de lib. & postb.* ita ut morte Parentum non tam successio eis acquiri, quam dominium continuari videatur. *Pacius in Isagog. ad tit. Inst. de her. qual. & differ. & Rittersb. ad Inst. §. 2. d. t.*

X.

Descendentes aut sunt *Legitimi*, aut *Illegitimi*. *Legitimi* autem

iterum vel sunt *Naturales & Legitimi simul, vel Legitimati, vel Legitimi tantum.*

XI.

Naturales & Legitimi simul censentur, qui ex justis & legitimis nuptiis sunt procreati, *pr. Inst. de Nupt. l. 6. ff. de his que sunt sui vel alien. jur. aut procreandi, ut posthumi. l. 3. §. 9. ff. de suis & legit.* Appellitantur naturales, quia secundum naturam ex parentibus procreati sunt: Legitimi verò, quia ista conjunctio Parentum, ex quibus nati sunt, à lege divina, civili & canonica est approbata. *Schneidew. Inst. de her. que ab intest. defer. de success. fil. natural. & legit. simul. n. 1.*

XII.

Hi sunt vel *primi gradus*: ut filius, filia; vel *ulterioris*: ut nepos, neptis, pronepos, proneptis, abnepos, abneptis, &c. §. 1. 2. & 3. *Inst. de gradib.*

XIII.

Primi gradus succedunt Parentibus suis in capita. *Nov. 118. c. 1. Auth. in successione. C. de suis & legit. i. e. ut tot fiant partes, quot sunt personæ succedentes, Ulpian. tit. 26. §. 3. quem allegat Rittershuf. ad §. 6. Inst. de her. que ab intest. defer. Ulterioris* verò in infinitum in stirpes, non proprio, sed representationis Jure, i. e. ut tantam portionem accipiant, quantam pater eorum caperet, si viveret. *Nov. 118. c. 4. sive soli sint, sive cum aliis primi gradus liberis concurrant, nullâ vel sexus vel patriæ potestatis suitatisve habitâ differentiâ: Ea enim in totum hodiè sublata est, & liberi omnes sive masculi, sive foeminae, sive sui, sive emancipati, tam patri, quam matri, tam avo, quam aviaè indistinctè succedunt. Nov. 118. c. 1. Forst. l. 8. c. 9. n. 6. Quoad emancipatos dissentit Cujac. ad d. Nov. 118. Verùm ipsi respondendo satisfecerunt Dn. Arum. exerc. 11. tb. 17. Amplissimus Dn. Ungepauerus, Promotor & Præceptor meus perpetim observandus exerc. 9 q. 3. in Ajo. & Eguin. Baro. ad pr. & §. 9. Inst. de her. que ab intest. defer. quos vide sis.*

XIV.

XIV.

Dicis; Jus representationis non ultra pronepotes extenditur. §. 6. *Inst. d. t.* E. non datur in infinitum. Respondetur, id quod dicitur §. 6. non dispositivè, sed exemplificativè positum est, uti colligere licet ex ipsis §. verbis generalibus; & alias deinceps personas &c. *junct. Nov. 118. c. 1. ibi: aut alios descendentes. Dn. Arum. exerc. 11. th. 5. & Dn. Riemer. decad. 8. q. 4.*

XV.

Descendentes Legitimi vocantur, qui ratione initii sunt naturales tantum, & postea legitimantur. §. 13. *Inst. de Nupt.* idque de jure tribus accidit modis: 1. *Curia oblatione*, quando Pater liberos, vel liberi semetipsos Curia Decurionum offerunt. *d. §. 13. l. 3. C. de Natural. lib. & Nov. 89. c. 1.* Verum iste modus a Theodos. introductus *d. l. 3. & à Justiniano in Nov. 89. c. 1.* approbatus, hodiè moribus nostris exolevit; ideò plura de eo præter hoc unicum, quod si ve soli fuerint, si ve cum aliis naturalibus & legitimis concurrerint, Patri in capita, non etiam cæteris cognatis successerint. *Nov. 89. c. 3. & 4. addere displicet.*

XVI.

2. *Matrimonio subsequente*, quando pater foeminam, ex qua liberos naturales suscepit, in uxorem ducit. *d. §. 13. & Nov. 89. c. 8.* Hi in successione, eodem, quo legitimi & naturales simul, gaudent jure §. 2. *Inst. de her. que ab intest. defer. l. 10. C. de natural. lib. Nov. 12. c. 4.* Ratio, quia omne vitium antecedens purgatur & tollitur matrimonio subsequente. *Geil. 2. obs. 141. num. 2.* Et ita quotidie à Scabinis pronunciari, daß solche geehliche Kinder an Erbfällen / zu Ehren vnd redlichen Ständen nicht verhindert werden / testis Schneidew. eit *Inst. de her. que ab intest. defer. de success. fil. natural. & legit. simul. n. 9.*

XVII.

3. *Principis rescripto*, quando pater naturalis, vel ipsi etiam liberi rescriptum Principis ea de re impetrant. *Autb. Præter-*

ereca. & Auth. Item sine Legitimis. C. de natural. lib. Nov. 89. c. 9.
 Idque expeditur vel ab ipso Principe, vel à Comitibus Sacri Pa-
 latii Lateranensis, *Reichshoffgraven. Ludwell. disp. ad Inst. 2. tb.*
7. lit. H. quibus vulgariter, ut Notarios & Tabelliones creent,
 & naturales legitiment, Summi Principis beneficentia, conces-
 sum est. *Limnaus lib. 4. J. P. c. 4. n. 47.* Tales solummodò nul-
 lis ex legitimo matrimonio extantibus admittuntur. *Nov. 89.*
c. 9. Aliàs extantibus legitimis ab hereditate paterna arcen-
 tur. *Nov. 74. c. 2. in fin.* non verò materna, quæ illis reservatur
 & de jure competit. *l. c. C. de Sct. Orfic.*

XIIX.

**Descendentes Legitimi tantum sive Adoptivi, an Kin-
 des Statt angenommene!** sunt ii, qui non secundum natu-
 ram, sed legem existunt filii adoptantis, *pr. Inst. de Adopt. & Ca-
 jus lib. 1. Inst. tit. 5.* Et dividuntur in *Adoptivos in specie dictos &
 Arrogatos. §. 1. Inst. de Adopt.*

XIX.

**Illi durante Adoptione Patribus adoptivis & naturalibus
 simul ab intestato succedunt;** id quod omni caret scrupulo, si
 sint adoptati ab extraneo, qui hodiè in ejus potestatem non
 transeunt, sed patris sui naturalis jura facta reservant. *§. 2. Inst.*
de Adopt. l. pen. in pr. C. eod. §. 14. Inst. b. t. Oldendorp. class. 5. act.
5. Si verò sunt adoptati ab avo vel alio ascendente, cujus in po-
 testatem pervenerunt, oritur quæstio benè intricata, an illi
 stante & durante adoptione etiam patri naturali, casu dato,
 succedant? *Affirm. ex auth. in success. C. de suis & legit. arg. §.*
fin. Inst. de Legit. agnat. tut. §. 11. b. t. & l. 8. ff. de R. J. Hackelm.
Disp. parat. 18. tb. 12. lit. A. & Hunn. lib. 3. V. R. 17. 1. q. 9. Dissen-
 tiunt *per d. l. pen. pr. C. de Adopt. Schneidew. ad §. 2. Inst. de Adopt.*
& de success. filior. adopt. n. 11. & Donell. 9. comm. c. 2.

XX.

**Hi etiam succedunt arrogatori ut filii naturales & Legi-
 timi.**

timi. l. pen. §. fin. C. de Adopt. non solum ab intestato, sed etiam ex Testamento, ita ut arrogator, si prætereat in testamento filium arrogatum, nec ipsum heredem instituat, aut vivus sine justa causa emancipet, teneatur filio arrogato præter bona illata quartam partem bonorum suorum relinquere. §. 3. Inst. de Adopt. l. 2. C. eod. Donell. lib. 6. Comm. c. 23. Ad quam consequendam datur arrogato conditio ex lege. l. 8. §. 15. ff. de inoffic. test.

XXI.

Progressum nunc faciam ad Liberos illegitimos, quos dividio in naturales tantum, spurios & ex damnato complexu natos.

XXII.

Naturales tantum sive ex una concubina nati. t. t. C. de natural. lib. nullis existentibus liberis legitimis & uxore, Patri unâ cum matre in duas hereditatis uncias, Nov. 89. c. 12. §. 4. Matri verò, etiam illustri, cum aliis liberis ex justo matrimonio natis in capita, h. e. viriles portiones succedunt. l. 5. in fin. C. de scil. Orfic. l. 2. ff. unde cognat. Treutl. vol. 2. Dissp. 16. th. 3. lit. C. & D. Adjeci haud absque ratione, ex una concubina nati; Quia si pater plures aluerit concubinas, ejusmodi liberos Lex odio plus quam novercali persequitur omniq̃ue successione privat. sit. Nov. c. 12. §. 5. Nepotes q. q. ex ejusmodi liberis avi materni & in linea materna ascendentium, ut alii legitimi, successores existunt, non verò avi paterni aliorumq̃ue in linea paterna ascendentium. l. 5. C. ad scil. Orfic. l. fin. §. ult. C. de natur. lib. Hunn. ad Tr. cit. loc. q. 27.

XXIII.

Spurii sive vulgò quæsi Patri, quem non habere intelliguntur, §. 12. Inst. de Nupt. & §. 4. de success. cognat. & aliis Paternæ lineæ de Jure succedere non possunt. l. 4. ff. unde cognat. Statuto autem Patri aliisque ex linea paterna ascendentibus quin possint succedere, nullus cum Hunnio alleg. th. q. 30. fluctuo. Matri verò & ascendentibus maternis more naturalium

B tan.

c. 9. Pa- ib. nt, ef- ul- 89. n- ur na u- a- s is si 7. 0- li 0, 0. 0.

tantum succedunt. l. 2. § 8. ff. eod. Nisi mater sit persona illustris, prole gaudens legitima. l. 5. C. ad Sēt. Orfic. Si verò prole legitima destituatur, spurii etiam ipsi ab intestato succedunt. §. 3. Inst. de Sēt. Orfic.

XXIV.

Ex damnato complexu nati, quos cum DD. distingvo in Nefarios, qui ex ascendentibus & descendentibus; Incestuosos, qui ex collateralibus; & Adulterinos, qui ex adulterio procreantur; omni tam maternarum quam paternarum hereditatum successione carent, inque tantum de jure nostro damnantur, ut ipsis alimenta, quæ tamen cuilibet à natura debentur. l. 5. ff. de agnosc. & alend. lib. præstari non debent. Auth. ex complexu. C. de inutil. Nupt. Nov. 74. c. fin. & Nov. 89. c. ult.

XXV.

Deficientibus descendentibus inverso naturæ ordine, succedunt Ascendentes sive Parentes. Auth. Defuncto C. ad Sēt. Tertull. Appellatione autem Parentum non tantum Pater & Mater, sed etiam Avus, Avia, Proavus, Proavia & ulteriores in infinitum usque significantur. l. 4. §. 2. ff. de injus vocand. l. 51. ff. de V. S.

XXVI.

Existunt autem Parentes vel Soli; vel concurrunt cum fratribus & sororibus utrinque conjunctis; vel cum fratribus & sororibus & præmortuorum fratrum & sororum liberis; vel cum fratrum & sororum præmortuorum liberis tantum.

XXVII.

Si soli supersunt parentes, remoto representationis jure, juxta gradus prærogativam (si enim Pater & Mater tanquam gradu propiores adsunt, avus & avia tanquam remotiores nunquam admittuntur) æqualiter succedunt. d. Auth. Defuncto i. e. in capita, secundum numerum personarum, modò tamen parentes ejusdem sint lineæ. Si enim lineæ dispares gradu ta-

men

men pares concurrunt, successio fit in stirpes; v. g. si quis dece-
 dens sine liberis & fratribus & sororibus relinquat avum pa-
 ternum & avum & aviam maternam, tunc hereditas non in-
 tres, sed in duas tantum partes dividenda est. *Nov. 118. c. 2.* Nec
 refert utrum bona ex linea paterna vel materna ad defunctum
 pervenerint. *Nov. 118. c. 2. Amplissimus Dn. Ungepauer exerc. 9. q. 7. in Nego. Forster. cit. tr. lib. 7. c. 4. n. 12. & seq. Hackelm. disp. ad pand. 18. th. 15. lit. D.* A quibus infeliciter, ut in conflictu lu-
 culenter apparebit, dissentit *Berlich. p. 3. concl. Pr. conclus. 20. n. 14. & seq.*

XXIIX.

Si concurrunt cum fratribus & sororibus utrinque con-
 junctis, successio in capita instituenda est *Nov. 118. c. 2. Auth. De-
 functo. C. ad Sct. Tertull. Mynsing. 6. obs. 41. n. 1.* Adjeci utrinque sive
 ab utroque latere; nulla enim succedendi spes ab uno tantum la-
 tere conjunctis a parentibus relinquitur. *d. Nov. 118 & d. Auth. de-
 functo.*

XXIX.

Si praeter fratres aut sorores etiam adsunt praedefuncto-
 rum fratrum aut sororum utrinque conjunctorum liberi, suc-
 cessio datur in stirpes, & tantam accipiunt portionem liberi,
 quantam pater eorum accepisset, si vixisset. *Nov. 127. c. 1.*

XXX.

Q. Si soli fratrum liberi cum ascendentes concurre-
 rant, nullis superstitibus fratribus germanis, an defectus fra-
 trum ipsi sit impedimento, quod minus cum ascendentes
 succedant? Affirmantium mihi arridet opinio ex hoc funda-
 mento: Cum ascendentes succedunt ii, in quibus Jus reprae-
 sentandi locum obtinet *Nov. 127. c. 1.* Atqui in solis fratrum
 liberis, nullis superstitibus fratribus germanis, Jus repraesentandi locum non obtinet, ut patebit infra *ex th. 37. E. soli fratrum liberi nullis superstitibus fratribus germanis, cum ascendentes non succedunt. Magnif. Dn. D. Frantz. Promotor meus plurimum suspiciendus exer. 8. q. 8 Cujac. ad Nov. 118. Borcholt. de Gradi. pag. 217, & seq. Hunn. ad Tr. th. 4. q. 39. Dissentiunt Schneid.*

B 2 de

de 2. ordine succed. n. 29. Forster. lib. 7. c. 7. n. 3. & Hackelm. cit.
diss. 1b. 16. lit. A.

XXXI.

Inde dependet & perquam facilis est decisio illius quaestionis; An etiam nepotes & ulteriores ex fratribus cum ascendentibus admittantur? Si enim filii fratrum soli existentes non succedunt cum ascendentibus, multò minùs cum iis successuri sunt nepotes & ulteriores.

XXXII.

Successio Parentum Legitimatorum, Legitimorum sive Adoptivorum & Illegitimorum peculiari explicatione non indiget, cum sufficienter intelligi possit ex iis, quæ suprâ 1b. 15. & seqq. aliquot dicta sunt: Cognito enim uno relatorum statim cognoscitur & alterum. l. fin. C. de indict. viduit. toll. Treutl. 1b. 4. lit. I. Acutissimus Dn. M. Sibalus, Promotor & Præceptor meus valdè colendus lib. 1. Logic. sect. 1. c. 3. n. 32.

XXXIII.

Fallit tamen hæc Regula 1. in patre adoptante extraneo, qui planè incapax est hereditatis filii adoptati. l. pen. §. 1. C. de Adopt. Omnia enim jura integra pater naturalis in filium sibi reservat. §. 2. Inst. de Adopt. & §. 14. de hered. qua ab intest. defer. 2. etiam in arrogatore, qui filio arrogato intra pubertatem decedenti non succedit, sed bona illis restituere debet, qui, si adoptio facta non esset, ad successionem illius vocati fuissent. §. 3. Inst. de Adopt.

XXXIV.

Cessantibus Descendentibus & Ascendentibus hereditates adeunt collaterales, qui sunt 1. gradus propioris, ut fratres & sorores eorumque liberi. 2. gradus remotioris, ut reliqui cognati. Nov. 118. c. 3. & 4. Auth. Cessante. C. de Legit. hered.

XXXV.

XXXV.

Fratres & sorores sunt vel Legitimi vel Illegitimi. Legitimi iterum dispescendi sunt in Legitimos & Naturales simul, in Legitimos & in Legitimos tantum.

XXXVI.

Legitimi & naturales simul sunt vel utringq; conjuncti vel ex uno latere.

XXXVII.

Utringq; conjuncti succedunt in capita, si soli sunt, Nov. 118. c. 3. quando autem liberi prædefunctorum fratrum & sororum cum illis concurrunt, successio fit repræsentationis jure in stirpes. Auth. Cessante. C. de Legit. hered. d. Nov. 118. c. 3. Et ultra has concurrentes personas jus repræsentationis locum non obtinet. Auth. Post fratres fratrumq;. C. de Legit. hered. Ideoq; si soli fratrum filiorum liberi supersunt, & ad aditionem hereditatis defuncti patru vel avunculi vocantur, succedunt in capita, non in stirpes. l. 2. §. 2. ff. de suis & Legit. l. 14. §. 1. & l. 15. §. 3. C. de Legit. hered. Azo in summa. C. eod. quod etiam confirmavit Carolus V. in comitiis Spirensibus anno 1529. Ratio videtur hæc esse, quia proprio suo jure ad defuncti successionem vocantur, quod Jus, cum omnibus sit æquale, omnibus quoq; æquales debet tribuere portiones. Rittesh. ad Nov p. 7. c. 13. ferè per tot. Dissentit Accurs. in auth. cessante cum multis sequacibus quos allegat Berlich. p. 3. concl. 24. n. 25.

XXXVIII.

Post fratres & sorores utringq; conjunctos uno tantum latere conjuncti more utrinque conjunctorum succedunt, si soli sunt, in capita, si cum fratrum & sororum liberis concurrunt in stirpes. Auth. post fratres autem. C. de Legit. hered. sine ulla bonorum distinctione. Nov. 118. c. 3. Frustrà igitur Trentl. th. 5. lit. C. Hackelm. th. 19. lit. B. Moller. in comment. ad Constit. Elect. p. 2. Const. 31. n. 3. sub fin. & quàm plurimi alij distinguunt inter bona paterna, materna & aliundè quæsitã; ita ut in bonis paternis soli consanguinei, in maternis soli uterini, in aliundè ac-

B 3 qui-

quisitis omnes æqualiter succedant. *Hunn. ad Treutl. d. tb. 5. q. 24. & Facim. lib. 6. controu. c. 5.*

XXXIX.

Fratres Legitimati, factâ legitimatione subsequenti matrimonio, succedunt omnibus fratribus ex eo matrimonio editis simul & hi illis vicissim. *Schneid. de tertio ordine succed. n. 36. cui adijunge dicta supra tb 16.* Facta verò Legitimatione oblatione Curia vel Principis rescripto, duo casus sunt distingvendi: Aut enim quæritur de successione fratrum naturalium & legitimorum simul, & iis non succedunt: nam legitimati oblatione curiæ tantum Patri succedunt, nec ullum participium ad ascendentes, descendentes & collaterales Patris habent. *Nov. 89. c. 4.* Legitimati verò per rescriptum Principis fratribus legitimè natis existentibus Patri non succedunt. *Nov. 74. c. 2. E.* multò minus fratribus. Aut quæritur de successione fratrum legitimatorum inter se, & sibi invicem succedere possunt. *arg. l. 2. & l. 4. ff. unde cognat.*

XL.

Fratres Legitimi tantum sive Adoptivi sibi quoq; invicem succedunt. Limitetur tamen hæc Regula ut procedat, si arrogati. *arg. §. 11. Inst. de Adopt. vel ab ascendente adoptati fuerint. §. 2. Inst. eod.* ab extraneo enim adoptati sibi invicem non succedunt. *l. pen. §. 1. in fin. C. d. t. Treutl. tb. 5. lit. D. Forster. libr. 8. c. 14. n. 1.* Tantum de fratribus Legitimis.

XLI.

Illegitimi sunt vel Naturales tantum, vel spurii vel ex damnato complexu nati.

XLII.

Naturales tantum ut & spurii sibi quoque invicem succedunt, quod tamen cum distinctione accipiendum est. Aut enim per lineam paternam conjuncti sunt fratres, aut per maternam. Per lineam paternam conjuncti sibi invicem non succedunt. Ratio datur in §. 4. *Inst. de success. cognat.* quia se

229

sc. neque agnatio neque cognatio inter eos intercedit. Per li-
neam verò maternam conjuncti sibi invicem rectè succedunt.
l. 2. § 4. ff. und. cognat. Tr. th. 5. lit. E. ibidemq; Hunnius.

XLIII.

*Fratres ex damnato complexu nati sibi invicem non succe-
dunt. Nov. 74. c. 6. § Nov. 89. c. 15.*

XLIV.

Transseamus nunc ad *remotioris gradus collaterales*, qui
sunt cognati cœteri proximi, post fratres & sorores eorumque
liberos vocandi, exclusis remotioribus, ut pares gradu pariter
admittantur, & quidem iu capita. *Auth. Post fratres C. de Legit.
hered. § Nov. 118. c. 3. in fin.* Nihil autem interest siue mares
sint, siue fœminæ, siue agnati, siue cognati, docente *Imp. d. Nov.
c. 4.* Verùm ad quem gradum usque succedant, inter Dd. est
conflictus? Eos in infinitum succedere, statuo *ex l. 2. ff. und. co-
gnat. l. 2. §. 1. ff. de suis § Legit §. 3. Inst. de Legit. success. agnat.
§ alleg. Nov. 118. c. 3. §. 1. cum Dn. Arumao supra cit. exercit. th.
13. Treutl. th. 5. lit. H. § Hackelm. thes. 19. lit. E.* Dissentiunt
*Gail. 2. obs. 150. in pr. Bachov. ad cit. th. lit. H. § Schneid. in 3. ord.
succed. n. 39.* Hæc de successione, quæ ratione sanguinis de-
fertur, dicta sufficiant.

XLV.

Sequitur successio, quæ *ratione aliqua civili* defertur, estq;
vel conjugum, vel Fisci.

XLVI.

Deficientibus omnibus ordinibus supra enumeratis suc-
cedunt *Conjuges* in solidum. *l. un. C. unde vir & ux.* Ut autem
hæc successio procedat, conjunctim potissimum requiruntur.
1. Ut supersint nulli propinqui. *l. un. C. d. t. 2.* Ut matrimonium
justum & legitimum fuerit. *arg. d. l. un.* 3. Ut conjugium in-
ter illos usque ad finem vitæ duraverit. 4. Ut intra annum
luctus conjux non nupserit. *l. 2. C. de secund. nupt.*

XLVII.

Excipitur casus unicus, quo etiam cum liberis ad succes-
sio-

tionem mariti vocatur uxor, si nempe matrimonium fuerit absque dote, & maritus moriatur dives, superstes verò uxor laboret inopia; tunc unà cum liberis sive ejusdem sive diversi matrimonii succedit in quartam omnium bonorum, si tres vel pauciores, in virilem verò portionem, si plures fuerint, ita tamen, ut proprietatem ejus portionis liberis servare teneatur solò usufructu contenta: Si verò nulli liberi extiterint, praefertur cognatis in illa quarta, ejusq; non solùm usumfructum, sed & proprietatem nanciscitur. *Autb. Præterea. C. unde vir & ux. Nov. 117. c. 5.*

XLIX.

Quæritur, an ex natura relatorum, quod ab Imperatore dispositum est, quoad successionem uxoris, etiam procedat in successione mariti, ita, ut eo modo, quo succedit inops uxor, etiam succedat inops maritus? *Negantibus assentior ob text. stellis soleque clariorem in Nov. 117. c. 4. in fin. à quo, licet durus videatur, recedere nefas duxi. arg. l. 12. ff. qui & à quib. manum. lib. non fiunt. Dissentit Berlichius p. 3. concl. 26. n. 38. cum multis ibidem allegatis.*

XLIX.

Tandem neutro conjugum superstitie bona tanquàm vacantia deferuntur *Fisco. l. 4. C. de bon. vacant. lib. 10.* quem cum *Dn. Riemero Dec. alleg. q. fin. ex Nov. 1. c. 1. §. 4. contra Anton. Gothofred. Disp. Antivultej. 2. th. III.* propriissimè heredem appellito. Nisi defunctus certi alicujus collegii membrum fuerit: eo enim casu non *fiscus*, sed collegium hereditatem nanciscitur. *l. 1. C. de hered. decur. & c.* Tenetur autem *fiscus* intra quadriennium vacantia illa bona agnoscere. *l. 1. §. 2. ff. de Jur. Fisc. aliàs is, qui ea possidet, præscriptione se contra eum defendere potest. l. 6. §. 7. ff. si quis omiss. caus. testam. l. 1. C. de quadr. præscr. Duar. de Jur. Fisc. c. 2.*

L.

Olim *Jus fisci* sola sibi vindicabat civitas Romana *l. 1. C. de bon. vacant. & l. 10. ff. ad L. Municip.* Hodie verò illo gaudent *Principes & civitates omnes, quæ superiorem non recogno-*

Affirmantibus assentiri tutius et verius est per Autb. præterea C. unde vir et uxor.

gnoscent, aut recognoscunt quidem, sed ex concessione vel speciali privilegio superioris vel praescriptione merum & mixtum imperium & Jura regalia & fiscalia exercent, *Wesenb. in parat. ff. in quib. caus. pign. vel hypothec. contrab. n. 5. & Schneid. de success. fisc. n. 8.*

L I.

Haecenus de successione ab intestato Civili, ordine sequitur *Saxonica.*

L II.

Ea sit *Descendentium, Ascendentium, Collateralium & Conjugum.*

L III.

Descendentes succedunt Ascendentibus si concurrant primi gradus tantum, ut filii & filiae, in capita; sin vero concurrant primi & secundi gradus simul, ut filii & nepotes ex filiis in stirpes. Landrecht lib. 1. in pr. art. 5. secus est si concurrant filiae & nepotes ex filiabus: illae enim hos simpliciter excludunt. Landrecht d. art. ubi legitur: Dieses mag den Tochter Kindern nicht geschehen/das sie gleichen Theil nehmen mit der Tochter in des Eltern Vaters oder der Elter Mutter Erbe. Verum illud in omnibus scabinatibus Illustrissimorum Ducum Saxoniae & aulis eorundem amplius non attenditur, sed secundum Jus commune Auth. in success. C. de suis & legit. nullam habitam sexus differentiam tota die pronuntiatur. Schurff. cons. 73. cent. 1.

L IV.

Nepotes ex filiis vel filiabus si soli superstites, quomodo avo & avia succedant, non ita jure Saxonum ac jure Civili expeditum videtur; sed de eo diu multumque inter Saxones olim dubio Marte dimicatum legitur; v. g. Sempronius Avus vitae exhaeres relinquit ex filiis, Cajo, tres, Mavio, quatuor, Sejo, quinque Nepotes, quaritur quomodo succedant, an in capita an vero stirpes? Prius satis innuere videtur *Landrecht lib. 1. art. 17. ibi: Wann sich ein Erbe verschwestert vnd verbrudert/alle die sich gleich nahe zu der Stipp stehen mögen / die nehmen gleichen*
C Theil

Thell davon/ es sey Mann oder Weib. *gloss. latin. sententia post Landrecht sub tit. von Succession auff Lehngütern. Verum rectius pronunciano amplectuntur posterius Scabini Lipsenses, quorum responsum extat post Landrecht sub tit. von Succession auff Erbgütern/ Gerade vnd Heergewette/ his verbis: S. W. B. R. Liesse einer Kindes Kinder von drey oder vier Kindern/ die vor ihm gestorben / auff dieselbigen keme von ihm sein gelassen Erbe nach Anzahl seiner vorhin verstorbenen Kinder/ vnd müste also die Erbschafft nicht nach Personen Anzahl/ sondern nach der Wurtzel getheilet werden. Et post Weichbildt sub tit. Groseltern verfallen ihre Erbschafft auff Kindeskind/ & Jenenses, quos ita sapientius pronunciaße testatur Coler. decis. 47. n. 9. moti forsitan æquissimo inque ipsa ratione fundato repræsentationis jure, de quo supra tb. 13.*

E V.

Sublatis Descendentibus, soli *Ascendentes* secundum gradus prærogativam omnibus fratribus & sororibus, sive utrinque sive ab uno latere conjunctis, exclusis, hereditatis filiorum, filiarum, nepotum, neptum, pronepotum, proneptum & ulteriorum capaces perhibentur. *Landrecht art. 17. in pr. lib. 1. Coler. decis. 47. n. 3. & 4. Schurffius in peculiari consilio ad petitionem Senatus Brandenburgensis in materia successionis ab intestato confecto. Et Berlich. p. 3. concl. 23. n. 10. Nec inter bona, an ex linea paterna, vel materna provenerint, distinguitur. arg. Nov. 14. p. 3. Const. Elect. Coler. decis. 47. n. 5. Scitè inde pronuntiârunt Lipsenses in casu, quo quis matrem & quatuor fratres utrinque conjunctos cum bonis ex linea paterna profectis reliquit: Sprechen wir vor Recht/ etc. Ist ein Knabe gestorben/ vnd hat nach sich gelassen seine Mutter an einem vnd vier seiner Geschwister/ darzu Güter zu Erbe vnd Erbrecht gehörig ob dann wol solche Güter von seinem Vater herkommen/ so hat er doch dieselbige nach Ordnung Sächsischer Recht auff die Mutter allein gebracht vnd verfallt B. R. W. Idem in casu, quo quis reliquit tres fratres germanos & aviam paternam: S. W. B. R. seynd vier vollbürtige Geschwister gewesen / darvon eines gestorben / vnd*

vnd hinder ihm seine drey Geschwister an einem vnd seine Großmutter vom Vater am andern Theil gelassen / so hat dasselbige alle seine Erbschaft auff seine Großmutter allein gefället / vnd seine rechte Geschwister mögen daran keinen Theil oder Gerechtigkeit haben oder erlangen *B. R. W. Sentent. post Weichbildt sub tit.* Wie halbe Brüder vnd voller Brüder oder Schwester Kinder der Erbe nehmen / *ferè in fine.* Et Wittenbergenses in casu quo quis reliquit aviam & fratrem ab uno latere sibi conjunctum: Sprechen wir / *re.* Ist ewer halber Bruder verstorben / euch vnd seine Großmutter hinder sich gelassen / so hat er / vermöge gemeiner vnd vbllicher Sächsischer Recht / vngachtet ewers fürwendens / seine gelassene Erbschaft nicht auff euch / sondern auff seine Großmutter alleine verbracht vnd verfället / *B. R. W.*

LVI.

Allubescit Positis duas illustres annectere quaestiones :
1. An Pater & Mater, si concurrant in hereditate liberorum, aequaliter succedant? Negativa Affirmativâ videtur verior *per text. in Landrecht lib. 1. art. 17.* cujus verba hæc sunt: *Strebet ein Mann ohne Kind / sein Vater nimpt sein Erbe. Hat er des Vaters nicht / es nimpt es seine Mutter mit mehrem Recht / dann seine Schwester oder Brüder.* Verùm textus ille sano sensu acceptus negativam minimè propugnat, sed optimè cum *Nov. 17. p. 3. Const. Elect.* quâ secundum Jus commune pro affirmativa deciditur, concordat.

LVII.

2. An pater expressè Testamento vel tacitè substitutione liberis factâ, matrem à successione liberorum excludere, & ipsorum hereditatem in alium transferre potens sit? Hanc quaestionem olim apud Saxones difficultatis & dubii plenissimam fuisse, clarescit ex *Consult. Const. Saxon. tom. 1. p. 2. q. 28. in princ. ubi:* Dieses ist ein ganz schwere vnd disputirliche Frage im Rechten / *re.* Verùm hodiè nihil difficultatis & dubii amplius alit, sed plenissimè extat decisa *Nov. 8. p. 3. Const. Elector.* quâ mater

in totum à successione liberorum neque per expressam patris dispositionem, neque etiam tacitè per substitutionem liberis factam excludi potest, sed ipsi semper legitima, quæ est tertia pars ejus, quod Jure Legitimæ successionis ab intestato habitura esset. *Berlich. p. 3. concl. 10. n. 1.* vel verbis expressis relinquenda, vel, si præterita sit, officio judicis adjudicanda, substitutionis, qualiscunque illa sit, nulla habita ratione.

LII X.

Deficientibus Descendentibus & Ascendentibus sibi invicem succedunt *collaterales*, & quidem 1. Fratres & Sorores utrinque conjuncti, exclusis 1. Fratrum & Sororum præmortuorum Liberis *Landrecht lib. 1. art. 3. & lib. 2. art. 20.* ex ratione quia jus repræsentationis in collateralibus locum non obtinet. *Nov. 18. p. 3. Constit. Elect. ibid. Moller. n. 2.* Hinc sententia *post Wetzbildt sub tit. Brüder oder Schwestern / oder Brüder oder Schwester Kinder / wie die Erbe nehmen à Lipsensibus* pronunciata legitur: *S. W. B. K. hat ewer Mutter einen Bruder gehabt / welcher verstorben / vnd nach ihm dieselbige ewere Mutter / als seine Schwester von voller Geburt an einem vnd seiner voller Brüder vnd Schwester Kinder am andern Theil / darzu Erbgüter beweglich vnd unbeweglich gelassen / so hat er alle solche seine Erbgüter auff gemeldte ewere Mutter seine Schwester (von voller Geburt) so fern sie gedachtes ihres Bruders Todt erlebet / allein gebracht vnd verfället / B. K. W. Non obstat Imperatoris Caroli V. edictum in Comitibus Norinbergensibus anno 1521. emissum, quo expressè cautum, fratrum liberos unâ cum patris suis ad hereditatem defuncti patris vel fratris in stirpes repræsentationis jure secundùm jris communis dispositionem, esse admittendos, aller vnd jeder Gewonheiten / so an einigen Orten dar wider seyn oder verstanden werden möchten / vnverhindert / 2c. Nam illud Elector & Duces Saxonie in Electoralu & provinciis suis nunquam approbârunt, sed protestando improbârunt. *Fachf. differ. Jur. Civ. & Saxon. 25. in med. Coler. decis. 48. n. 9. Schneid. de tertio ord. succed. n. 14. in med. Goldbescius de success. Gerada Saxon. tit. de success. cognator.**

Probandum est, quod statim protestaverint et quidem ante editione edicti. Nam quod semel placuit amplius displicere non potest.

Imms.

Transversal. n. 15. 2. Fratribus & Sororibus ab uno latere
Landrecht lib. 1. art. 3. & lib. 2. art. 20. in fin. quibus locis funda-
 tur, eos esse in tertio gradu constitutos: merito ideo excludun-
 tur à fratribus utrinque conjunctis tanquam gradu proximio-
 ribus. *Landrecht lib. 1. art. 17.* proindeque rectè pronuntiârunt
 Lipsenses. Ist ewer Bürger zu Dresden / Matthes Korper
 genandt / verstorben / vnd hat nach sich keine Leibes Erben / son-
 dern einen halben Brudern vom Vater / vnd eine Schwester vom
 voller Geburt / die N. zur Ehe hat / gelassen / so hat er alle seine
 Güter auff gedachte seine vollbürtige Schwester allein vererbt
 B. N. W. Schurffius *suprà laudato consilio.*

LIX.

2. Extinctis fratribus & sororibus utrinque conjunctis,
 succedunt fratrum & sororum utrinq; conjunctorum liberi in
 capita 1. si soli sint. *Landrecht lib. 1. art. 17.* Ita pronuntiârunt
 Lipsenses. S. W. B. N. Ist Ursula Schröters verstorben /
 vnd hat nach sich gelassen Brüder vnd Schwester Kinder / so
 wird auch die fahrende Haab vnd alles / was in ihrem Munde / zu
 Erben vnterbracht gehörig / verstorben / vnter sie nach der Perso-
 nen Anzahl in eilff Theil / vnd nicht nach der Wurzel in fünff
 Theil getheilt B. N. W. Schurff. *alleg. loc. Add. sentent. post*
Weichbildt. sub tit. Brüder vnd Schwester vnd Brüder oder
 Schwester Kinder wie die Erbe nehmen. 2. Si concurrant
 cum Patris, Amicis, Avunculis, Matertis ab uno latere.
Nov. 18. p. 3. Const. Elector. Coler. decis. 49. n. 22. Et Lipsenses
in sentent. post Weichbildt sub tit. Wie halbe Brüder vnd voller
 Schwester oder Bruder Kinder Erbe nehmen / ubi ita pronun-
 ciant: S. W. B. N. Habt ihr vnd ewre rechte Schwester drey
 halbe oder Stieffgeschwister gehabt / welche alle verstorben / vnd
 ihrer zwey ganz keine / das dritte aber vier Kinder nach sich gelas-
 sen / so dann ewre Stieffschwester zuletzt verstorben / so hat sie alle
 ihre gelassene Haabe vnd Güter / zu Erbe vnd Erbrecht gehörig /
 welche in ihrem Munde unvergabt verstorben / auff euch vnd ew-
 ere rechte Schwester / als ihre Stieffgeschwister vnd auff ihrer
 volke

vollbürtigen vorstorbenen Schwester nachgelassene vier Kinder/
als ihrer rechten Schwester Kinder/aus Verordnung Landläuff-
tiger Sächsischer Rechte / zu gleicher Theilung nach Personen
Anzahl vererbt vnd gefället / also daß die berührte Erbschaft in
sechs Theil billich getheilet/vnd jeglicher Person auff sein Haupt
der eine Theil vor seine Gerechtigkeit vnd Anfall zugestellet vnd
vberreicht wird V. R. W.

LX.

His binas haud infrugiferas quin usu potius quotidianas
& utilitatis plenissimas quaestiones subjiciam. 1. Q. Si Cajo
è vivis excedat & relinquat Mævium fratrem ab uno latere
& Titium Patrum ab utroque quis Cajo succedat? Videtur
asserendum utrumque Cajo succedere, exinde, quia pares gra-
du, pariter admittantur. Landrecht lib. 1. art. 3. sub fin. vers. Der
sich aber 20. Atqui Frater ab uno latere & Patrus ab utroque
sunt pares gradu, ut liquidò apparet ~~et cetera, ibi p. additio S.~~
~~3. Inst. de gradib. §. l. 10. §. 14. ff. eod.~~ E. Et ita pronunciârunt
Judices supremæ Curiaë Lipsiensis: Ist N. verstorben/vnd hat
seine halbe Schwester an einem/vnd seines Vatern vollbürtigen
Brudern am andern Theil nach sich verlassn/ so hat er alle seine
Güter vnd Erbschaft auff gedachte seine halbe Schwester vnd
auff seines Vatern vollbürtigen Brudern / als die nach Sächsi-
schen Rechten dem Verstorbenen im dritten Glied vnd also
gleich nahe gesipt vnd verwandt seyn / zugleich gebracht vnd ver-
fallet. Schneidew. de tertio ord. succedendi n. 27. in pr. Ve-
rùm his insuper habitis, non solum hodiè ex Nov. 18. p. 3. Const.
Electo. cui assentitur Jus Divinum, Num. 27. v. 8. & 9. solus
Mævius, excluso Titio, Cajo succedit; led & olim ex sen-
tentiis Scabinorum Lipsensium ita ex aequitate pronun-
ciantium successit. S. W. V. R. Ist der Sohn von
dem ersten Mann verstorben/ so hat derselbe alle seine Haab vnd
Güter zu Erbe vnd Erbrecht gehörtg/mit besserem vnd mehrern
Rechten auff seinen halben Bruder / dann auff seines Vatern
Schwester oder Bruder verfället. Sentent. post Weichbildt sub
tit.

et. Halber Bruder nimpt Erbe für des Vatern Bruder. *Sentent. post Landrecht sub tit. von Succession auff Erbgütern. vers. Weiter so ein Mann verstirbt &c.* Idem semper pronuntiando secuti sunt etiam Jenenses, moti eo, quod amor magis descendat, quàm ascendat. *Coler. decis. 49. n. 21. Berlich. p. 3. Conclus. Practic. Conclus. 24. n. 75.*

LXI.

Q. 2. Si Petrus ad plures abiens relinquat fratris ab utroque latere filium, Paulum, & Patrum ab utroq; latere Johannem, quis Petro succedat? Utrumque, quia gradus non est diversus, sed idem, successione gaudere putat *Schneid. de tert. ord. succed. n. 19.* ubi ita à Dominis Judicibus supremæ Curix Lipsensis pronuntiari solitum fuisse asserit, & *Coler. decis. 48. n. 13. 14. 19. & 20.* quibus adstipulatur *sententia post Weichbild sub tit. Mutter Schwester vnd Schwester Sohn sind gleich nahe.* Verùm licet olim in Saxonia hoc obtinuerit, aliud tamen hodiè dicendum & tantum Paulum, Johanne excluso, ad Petri hereditatem adeundam vocandum esse, clarè exprimit *Nov. 18. p. 3. Const. Elect.* fortassis ideò, quia hereditas pleniori jure debetur descendantibus, quàm ascendentibus *Auth. Defuncto. C. ad S. Tertull.*

LXII.

Ordo nunc tangit successionem *Conjugum*, in qua ante omnia tria diligenter perpendenda 1. An pacta dotalia in initio Conjugii confecerint? 2. An inter illos stante Conjugio validè donatio mortis causâ facta fuerit? 3. An eo in loco, ubi vivunt certa aliqua lex vel statutum de eorum successionem disponens reperiatur? Uno ex his tribus existente, successio non regulatur secundum Jus Saxonicum commune: nullo verò horum existente, omninò secundum illud sequentibus modis regulatur.

LXIII.

Conjuges, quorum appellatione etiam sponsus & sponsa, consensione thalami subsequuta veniunt *Nov. 19. p. 3. Constit. Elect.* sunt vel *Nobiles vel Ignobiles*. Ex *Nobilibus* autem præmoritur uxor aut maritus. Si præmoritur uxor debentur 1. Marito Pecunia credita, *Nov. 23. p. 3. Constit. Elector.* Hereditaria, cujus dies solutionis vivente adhuc uxore venit *Nov. 21. p. 3.* Bona matrimonio constante quaesita. *l. 52. C. de donat. int. vir. & ux.* ex quo textu Nobilissimi nostri Scabini cuidam von Bauzen & cuidam von Langengrün annis 1634. & 1635. responderunt S. W. B. R. daß die Güterlein / so in während der Ehe zwischen Eheleuten erworben / industriam mariti acquirere seyn / vnd derowegen dem hinterbliebenen Ehemann billich gelassen werden W. R. W. Et omnia mobilia indiscriminatim, exceptis Utensilibus, auffer den Stücken / so zur Besorgerde gehören / de quibus *inf. 16. 65. Landrecht lib. 1. art. 31. & lib. 3. art. 76.* ut quæ pertinent ad cognatas 1. Descendentes, puta filias nondum emancipatas, si solæ adsint. *Landrecht lib. 1. art. 5.* vel filias, neptes & proneptes simul, si concurrant. *Goldbec. tit. 1. tit. de success. cognat. descend. n. 3. 4. & 5.* exclusis filiis & neptibus ex iisdem prognatis, *Landrecht lib. 1. art. 27. & lib. 3. art. 15. Coler. decis. 43. n. 7.* 2. Descendentibus è rebus humanis exemptis ad Ascendentes 1. Matrem. 2. ea deficiente aviam maternam, exclusis fratribus & sororibus *arg. dictor. 16. supra 58. Goldbec. tit. de success. cognat. ascend. n. 1. & aliquot seqq.* 3. Denatis Ascendentibus ad collaterales 1. sorores. 2. sororum filias. 3. materteras. *arg. eor. que adduxi 16. 58. Goldbec. tit. de success. cognat. transvers. n. 10. & 11.* exclusis defunctæ uxoris filiis, parentibus masculini sexus & fratribus. *Landrecht lib. 1. art. 27. & lib. 3. art. 15.* 2. Debentur omnia immobilia uxoris demortuæ liberis, his cessantibus Parentibus, his etiam cessantibus, cæteris cognatis proximis. *Landrecht lib. 1. art. 31.* De cognatis Nobilissimi nostri Scabini ita pronuntiârunt anno 1635. S. W. B. R. 26. Wosern ewern Bericht nach keine Eheveredung oder letzter Will ver-

verhanden ist / so hat die Verstorbene alle ihre unbewegliche Gü-
ter / wie die Namen haben mögen / vnd ihr aus väterlichen vnd
mütterlichen Erbe zukommen / auff ihre Geschwister allein ver-
fällt **B. R. W.**

LXIV.

Quid si uxor immobilibus careat & tantum mobilia re-
linquat, suntne liberi à matris, vel Parentes à filia hereditate
planè exclusi? Negatur, sed ipsis Legitima semper remanet sal-
ua. *Nov. 12. p. 3. Const. Elect. Ex quâ pronunciarunt Lipsenses: S.*
W. B. R. Ist ewer Mutter verstorben / die zu ihrem andern Ehe-
manu 69. Schock gebracht / da sie dann sonst keine unbewegliche
Güter gelassen / daran ihr ewere mütterliche Legitima zubekömen
hettet / so gebüret euch derowegen / nach dem ewer vier an der Zahl
von solchem Gelde der dritte Theil **B. R. W.** Ratio est, quia illa
tüm liberis, tüm parentibus jure naturæ debetur. *l. 7. in princ. ff.*
de bon. damn. Nov. 1. in pr. §. 2. & c. 1. extr. de testam. ideò nullo sta-
tuto, quomodocunq; generaliter loquente de lucrandis mobi-
libus defunctæ liberis vel parentibus auferri potest. arg. Auth.
Novissima C. de inoffic. testam. Coler. decis. 286. n. 13. Schneid. de succo-
cess. int. vir. & ux. Saxon. n. 30. & Berlich p. 3. concl. 29. n. 60.

LXV.

Idem quoq; obtinet, si immobilia uxor relinquat ad Legi-
timam non sufficientia, tunc maritus tenetur, id quod illi deest
ex mobilibus supplere, adde modò allegatas rationes. *Zobel. in*
addit. latin. ad art. 31. lib. 1. Landrecht. Schneid. dicto loco. & respon-
sium Lipsensium: S. W. B. R. Ist die Mutter verstorben / vnd hat
nach sich gelassen drey Kinder vnd ihren Ehemann / so hat sie alle
ihre ligende Gründe auff ihre Kinder vnd die fahrende Haabe /
ausgenommen die Gerade / vff ihren Ehemann / von dem sie dann
auff seinen Bruder gekommen / verfället / wo aber dannoch auch
die ligende Gründe zu der Legitima / so den Kindern aus Pflicht
der Natur gebüret / vnd dis als ist der dritte Theil aller der Ver-
storbenen Güter in gemein / nicht gnugsam / so würde ihnen diesel-
bige von der Fahrnis erfüllet **B. R. W.**

LXVI.

Contra si præmoritur Maritus, accuratè distingvendum
est inter uxorem, quam relinquit, dotatam vel indotatam. Si re-

D lin.

OR
con
ut
ntur
He
it
de
bini
34
so in
ariti
and
crio
Se
ib. 3.
outä
rt. 5.
lbec.
s &
r. 3.
hu-
ente
tor.
ali-
oro-
dusi
ex-
s &
De-
Tan-
pro.
no
i. 26.
Wid
ver-

linquit uxorem indotatam, illa succedit in 4. parte bonorum
 mobilium & immobilium, & Utensilibus secundum Lipsenses
 & Magdeburgenses. *Coler. decis. 60. n. 3.* Si verò relinquit uxore
 dotatam, ei debentur 1. Utensilia, die Gerade/ad quæ pertinent
 alle Schaffe/ Gänse/ Kasten mit angehangenen Liedern / alles
 Garn/ Bett/ Psülen/ Küssen/ Zettelach/ Zischlachen/ Zwelen/ Bad-
 lachen/ Becken/ Leuchter/ vnd alle weibliche Kleider/ Fingerlein/
 Armgold/ Eschappeln/ Psalter vnd alle Bücher/ die zum Gottes-
 dienst gehören, darin die Frauen pflegen ihr Gebet zu lesen. Ste-
 deln/ Laden/ Teppichte/ Bmähänge/ Rücklachen vnd alle Gebände:
 Bürsten/ Kamme/ Scheren/ Spiegel/ alles Gewandt vnd Lacken
 geschnitten zu Frauenkleidern. *Landrecht lib. 1. art. 24.* Consu-
 lantur *Coler. decis. 60. n. 31.* *Wehner. in obs. pract. verbo Gerade.*
Berlich. p. 3. Concl. 28. n. 4. Et aliquot seqq. plures ex mente Sca-
binorum Saxoniorum Geradæ species recensentes.

2. Sponsalitia Largitas vulgò appellata Morgengabe/ quæ est
 donatio, quam sponsus sponsæ antequàm ad prandiũ discumbât
 ob præstitum primâ nocte officiũ offert, vel ut hodiè moris est,
 per alium solemnè & decenti sermone offerri curat. *Landrecht*
lib. 1. art. 20. & illa consistit vel in catena aurea vel Clinodio vel
 certa pecuniæ quantitate. *Gloss. ad art. 24.* *Landrecht*
lit. C. *Schneidewin. de success. int. vir. Et ux. num. 41.* An-
 numerantur insuper sponsalitiæ largitati alle Feldpferde/ Kin-
 der/ Ziegen vnd Schweine/ die vor den Hirten gehen/ vnd gezeu-
 net Zimmer/ h. e. quæ quidem iam concinnata ad formam mediũ
 partibus principalibus erectis adaptatisq; nondum tamen in-
 termediis spatii, quæ viminibus, luto aut calce tectis, occludi
 solent, ritè circumquaq; combinata sunt, *Landrecht lib. art. 24.*
ibiq; gloss. junctâ gloss. ad art. 20. d. lib. lit. b.

3. Cibariorũ post trigesimũ pars dimidia, verũm nõ indistinctè
 omniũ, sed duntaxat eorũ, quæ tempore mortis mariti in ædib;g
 vel penariis reperiũtur *Nov. 34. p. 3. Cõst. Elect.* Ad cibaria pertinet
 alles Fleisch gesaltzẽ vñ vngesaltzẽ/ Speckfalten/ Schindlen/ But-
 ter/ Käse/ Quarc/ Schmalz/ Honig/ Heringe vnd andere Fische/
 so für die Haushaltung in Hältern vnd nicht in Teichen stehen.
 Item alles Getränke/ Wein/ Bier/ Meth/ Rosend/ vnd endlichen
 aller Kocken vnd Weizen/ er sey in Scheuren oder auff den Spei-
 chen.

chen. Berlich. p. 3. concl. 48. n. 22. & aliquos seqq. De Polenta, vom Malq/ res non est expedita: Coler. decis. 60. n. 68. & Georgius à Rorschütz tract. de dotalit. art. 25, n. 1. eam rebus hereditariis annumerant, id quod meritò, ut puto, senio est Berlichio cit. concl. n. 39. ubi cibariis eam adnumerandam esse elegantissimis demonstrat rationibus.

4. Dotalitium, quod nihil aliud est, quàm donatio, quam facit maritus suæ uxori cum consensu Domini Feudi & Agnatorum in compensationem dotis, ad hoc, ut uxor post mortem mariti usque ad vitam eâ utatur fruatur. Berlich. p. 2. concl. 50. n. 5. Mortua enim uxore dotalitium non ad ejus heredes transmittitur, sed ad mariti heredes revertitur, id eò quia dotalitio constituto & ab uxore acceptato, statim dos & ea, quæ dotis nomine marito attulit, extinguuntur & planè expirant. alleg. Nov. 42. Hucusq; de Successione Conjugum Nobilium, nunc de Ignobilium.

LXVII.

Ex ignobilibus Conjugibus iterùm vel uxor præmoritur, vel maritus. Priori casu maritus eo modo succedit, quo supra nobilis, nulla enim hoc in casu datur differentia Schneid. de success. int. vir. & ux. n. 26. Posteriori verò casu vel accipit uxor, si nulli adsint liberi, tertiam, si verò adsint, quartam bonorum partem, collatis tamen utroq; casu omnibus bonis suis cum gerada. Nov. 20. p. 3. Const. Elect. vel accipit omnia sua bona illata cum gerada; habet enim electionem. cit. Nov. ibiq; Moller. n. 23. Nisi adsit concursus creditorum, tunc enim partem præ creditoribus petere non potest, sed eam oportet esse contentam bonis illatis & gerada, quorum ratione aliis omnibus creditoribus præfertur, pronuntiantibus ita Lipsensibus: S. W. W. R. Ist ein Mann gestorben/ vnd hat nach sich grosse Schulden verlassen/ hat ihm auch sein Weib etwas tapffers an Gut zugebracht/ so solget ihr auch solch zugebracht Gut/ so viel sie dessen beweislich machen kan / sampt ihrer Gerade/ vor allen andern Gläubigern billich/ aber den dritten Theil hat sie vor andern Gläubigern zu fordern nicht fug W. R. W.

LXIX.

Dices 1. Si de Jure Saxonico viduæ bona sua inferenti, post

247
post deductionem æris alieni, nullis relictis liberis, tertia bonorum mariti pars competit, cur ipsi à Nobilissima nostra Facultate quarta adjudicatur? ita enim anno 1634. Sigismundo Antonio Scharffen Stadtschreibern zu Blanckenhain consulenti fuit responsum: S. W. B. R. Ist ein Mann gestorben/ vnd nach sich gelassen sein Eheweib/ ewere Pflegfrawen an einem, vnd dan seine Geschwisterig am andern Theil/ darzu etliche, nach laut vns vberschickten Verzeichnuß / fahrende Haab vnd Hausraht / so seynd die Geschwister der Witben den vierden Theil aus der ganzen des Mannes Verlassenschaft gegen Einwerffung ihres zu vnd einbringens / folgen zu lassen verbunden / sie wolte dann zu ihrem eingebrachten Gut greiffen / 2c. B. R. W.

2. Si viduæ, bona sua infereti, de jure Saxonico, uno vel plurib. ex primo vel secundo matrimonio superstitis liberis quarta mariti bonorū pars, deducto ære alieno, debetur, cur iterū Nobilissimi nostri Scabini aliud pronunciant, & viduæ, si v. g. ex primo matrimonio 4. & altero 5. vivant liberi, tantū virilem portionem adjudicant? Ita responderunt quærentibus Abrahamo Christiano Friesischen Notario zu Schöppertz, & cuidam zu Frauenprießnitz anno 1635. Sprechen W. B. R. Es leß sich die Witben nach Abzahlung der Schulden aus ihres Mannes Gütern/ gegen Einwerffung ihres zugebrachten Guts/ an einem Kindesheil billig begnügen / sie wolte dann zu ihrem Einbringen greiffen / darzu ihr zu tiefen vbenommen B. R. W. Resp. Constitutio Electoralis extra Electoratum in aliis provinciis Saxonis observantia destituitur, & dispositio *Amb. Præterea. C. und. vir & ux.* quæ viduæ, ubi liberi tres vel pauciores vel planè nulli existunt, quartam; si verò plures, virilem portionem tribuit, præsuppositis tamen illis, quæ in constitutione sunt expressa, strictè observatur. *Coler. de process. executiv. p. 1. c. 3. n. 227. & Moller. ad alleg. const. n. fin.*

Gloria Deo. Pax Mundo.

9/1058

ULB Halle 3
004 958 004

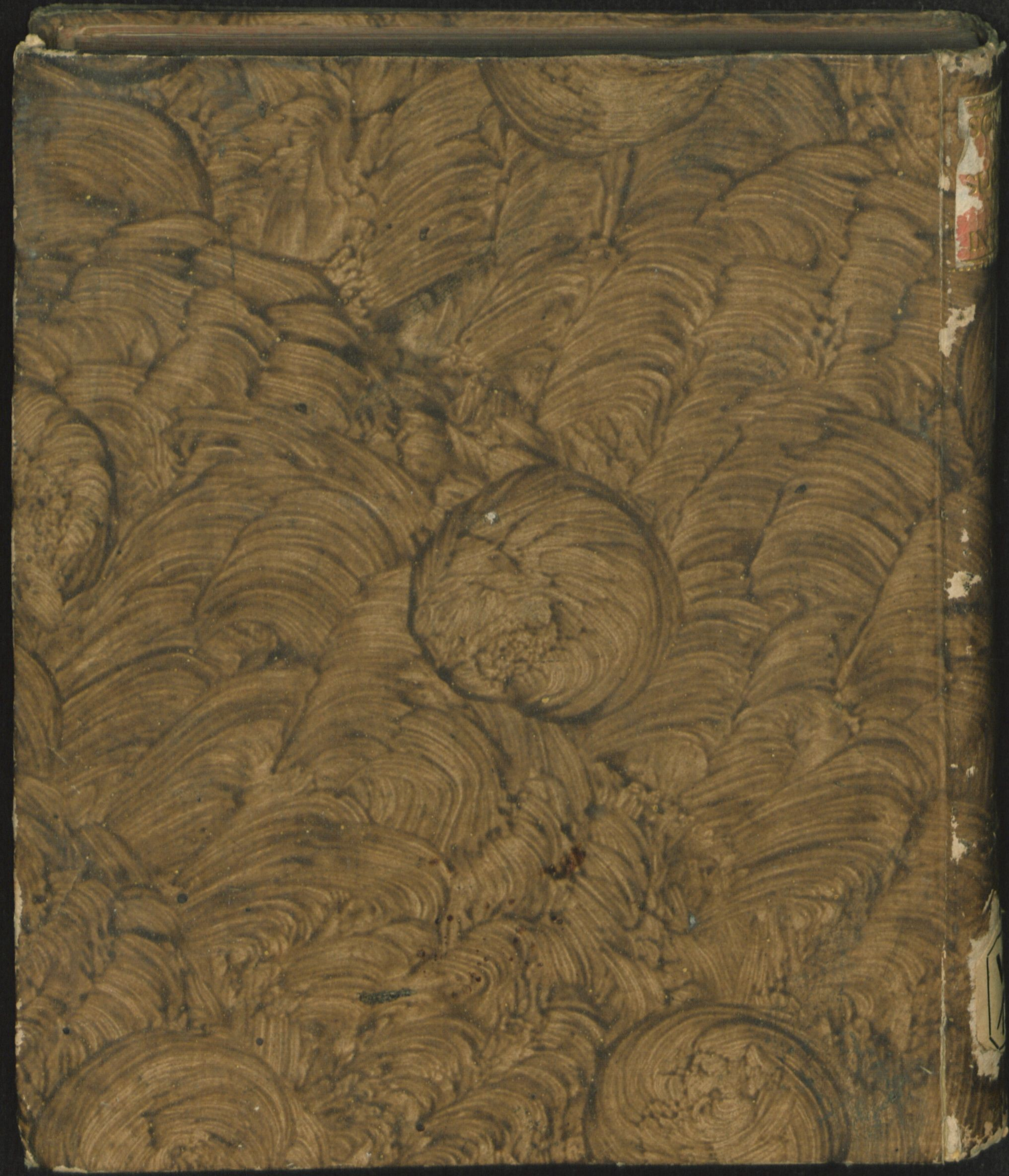
f

TA-20

1017

M. G.

228

tione, ut
test. lib. 1. c.
proposita
in hereditate
in fin.

Est ig
tatis, qua
fertur. D.

Intel
mentum p
fer. l. 1. ff.
non jure, i
sed ex post
bus mod. te
herede def

Si Pu
rens peculi
non est. §.
testam. fac.
fisse diei qu
§. 2. & l. 4. §.
ad Sc. Ter.
Disp. 16. 1b. 1
à Forstero h

Gener
Hereditat
mūt, dūm se
pluribus spe
cessione ex
sali, in quæst
intestato? Q

Success. ab in-
d nostram
Succedendi
er. d. tr. 6. 1.

o heredi-
nobis de-

1. Si testa
bintest. de
n fecit, sed
m fecit,
t. Inst. qui-
millius ab

usfam. ca-
ondere fas
§ 28. ff. qui
lati deces-
A. ex l. 2.
27. §. 23. ff.
Tr. vol. 2.
unt multi

equisio
urā expri-
possunt de
tato, suc-
so univer-
cessio ab
ssio ex Fi-
dei;

